

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 P 103637 22 Mož

Novi Travnik, 31.03.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Mirjane Grubešić, kao predsjednice vijeća, Suade Kahrić i Senada Begović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari predlagateljice osiguranja M.H. iz T., ..., zastupana po punomoćniku Jasni Đunder, advokatu iz Novog Travnika, protiv protivnika osiguranja 1. M.H. i 2. A.H. iz D.V.,, zastupani po punomoćniku Melhisi Šabić, advokatu iz Gornjeg Vakufa/Uskoplja, radi određivanja skrbništva nad maloljetnom djecom, odlučujući o žalbi protivnika predlagateljice izjavljenoj na rješenje o mjeri osiguranja Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 P 103637 21 Mo od 14.02.2022. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 31.03.2022. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba protivnika osiguranja se odbija kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 P 103637 21 Mo od 14.02.2022. godine.

Odbija se zahtjev punomoćnika protivnika predlagatelja za naknadu troškova sastava žalbe na rješenje u iznosu od 240,00 KM, kao neosnovan.

Obrazloženje

Prvostepenim rješenjem u stavu prvom izreke određuje se mjera osiguranja na način da su protivnici osiguranja H.M. i H.A. dužni omogućiti kontakt majke, predlagateljice H.M. sa mladb. djecom sinom H.A. rođ. godine i kćerkom H.A.1. rođena godine na način da će majka svake nedjelje dolaziti po djecu, a protivnici osiguranja će ih dovesti ispred prodavnice z.z. „Pikolo“ vlasnik K.E. u mjestu prebivališta Kopčić kod Bugojna u 10:00 sati i vraćati ih na isto mjesto protivnicima osiguranja u 17:00 sati.

U stavu drugom izreke izrečena mjera osiguranja ostaje na snazi dok odluka o tužbenom zahtjevu ne postane pravosnažna.

Protiv prvostepenog rješenja protivnici osiguranja putem svog punomoćnika su blagovremeno izjavili žalbu iz svih žalbenih razloga, sa prijedlogom ovom sudu da žalbu usvoji, pobijano rješenje poništi i donese odluku kojom se odbija zahtjev predlagateljice za izricanje predložene mjere osiguranja. U obrazloženju žalbe se navodi da je predlagatelj mjere osiguranja dana 30.06.2021. godine Općinskom sudu u Bugojnu podnijela tužbu protiv protivnika osiguranja, radi utvrđenja da je ona jedini zakonski staratelj nad malodobnom djecom koja se poslije smrti njihovog oca nalaze

kod tuženih (djeda i nane) te da uz stručnu pomoć malodobnu djecu predaju tužiteljici. Nadalje navode da je predlagateljica prvobitno označila da ona preuzima djecu u mjestu Kopčić kod Bugojna ali da protivnici prijedloga istu vraćaju na način da djecu od predlagatelja preuzimaju nedjeljom u Travniku. Nadalje predlagatelj navodi da je zaposlena u Travniku i da radi u smjenama tako da nije sigurna da li će svaku subotu raditi drugu smjenu, zbog čega predlaže da se omogući njenoj sestri da preuzme djece od protivnika osiguranja ukoliko bi u to vrijeme u subotu radila prvu smjenu i da njena sestra čuva djeca dok je ona na poslu. Dakle, u postupak se uključuje treća osoba koja nije aktivno lektimisana da bude stranka u postupku, a postavlja se i logično pitanje šta se postiže ovom mjerom kada u tom slučaju djeca svakako neće biti sa majkom. Nadalje navode da je prvostepeni sud prilikom odlučivanja zanemario nalaz i mišljenje psihologa u kome se uočava da je u istom označeno da djeca odbijaju da ostvare kontakt i viđanje sa predlagateljem, tako da je Centar za socijalni rad Bugojno zatražio stručnu pomoć psihologa kako bi se djeca ubjedila na pristanak za dobrovoljan susret sa majkom. U nalazu naglašava da djeca odbijaju da ostvare kontakt sa majkom jer kako je označeno majka ih je tukla, majka je otišla i ostavila ih i nije htjela da se brine o njima. U žalbi se pozivaju na član 8. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, član 127. i član 269. Porodičnog zakona Federacije BiH te ističu da predlagateljica nije dokazala da će u slučaju neodređivanja mjeri osiguranja nastati šteta, odnosno da će se promijeniti postojeće stanje ili da će na drugi način protivnici osiguranja utjecati na prava iste, a s druge strane protivnici osiguranja su tokom postupka jasno dokazali da je upravo predlagateljica dovela do navedenog stanja jer je potvrđeno da se nije potrudila da ostvari kontakt sa svojom djecom čak ni kada joj je to bilo omogućeno tokom postupka za određivanje predložene mjere uz prisustvo stručnih lica, pa se postavlja pitanje kako sud utvrđuje da propisani kumulativni uvjeti ispunjeni. Naprotiv, predlagateljica je zanemarivanjem i napuštanjem djece dovela do otuđenja istih obzirom da je predlagateljica napustila djecu prije razvoda braka u septembru mjesecu 2020. godine i od tada nije vodila brigu od djece. Nesporno je dokazano da nakon što je otac malodobne djece izvršio suicid, predlagateljica kao majka nije otišla da preuzme djecu i da se brine o njima, već upravo suprotno ona napušta mjesto prebivališta u kome je živjela i gdje žive njena djeca tako što odlazi u drugi grad. Isto tako u toku postupka nije dokazala da je navodno imala prijetnje koje su joj upućene od strane bližih srodnika njenog umrlog supruga iako u svojoj izjavi tvrdi da je te prijetnje prijavila policiji, a i pored toga prvostepeni sud prihvata takve navode predlagatelja. Nadalje u žalbi navode da ni u toku ostavinskog postupka nije pitala za djecu, niti je pokušala da preuzme starateljstvo nad njima. Ovo je potvrđeno i u rješenju Centra za socijalni rad Bugojno, broj: 02-31.8-548/21 od 27.10.2021. godine jer se u obrazloženju navodi da su djeca nakon smrti oca ostala bez adekvatnog roditeljskog staranja i da su svu brigu oko djece snosili protivnici prijedloga zbog čega je kao privremeni staratelj i određen protivnik osiguranja M.H.. Prve aktivne radnje predlagateljica je učinila u mjesecu junu 2021. godine neposredno prije podnošenja tužbe, odnosno nakon što je proveden ostavinski postupak i nakon što je predlagateljica dobila saznanje da djeca nasljeđuju imovinu, između ostalog novac, pokretne stvari i nekretnine. Prvostepeni sud to ne uvažava i poziva se na zapisnik ovlaštenog predstavnika u postupku mirenja prije razvoda braka od 16.10.2020. godine u kome se navodi da je predlagateljica imala odlične odnose sa djecom i da je prihvatila da djeca ostanu živjeti sa ocem i da se protivnici osiguranja sada protive

dogovoru njihovog sina sa predlagateljicom. Protivnicima osiguranja nije omogućeno saslušanje predloženih svjedoka A.H. i njegove supruge DŽ.H., a i pored toga prvostepeni sud prihvata da zbog prijetnji koje joj su joj oni upućivali nije smjela otići pred kuću i tražiti da vidi djecu jer kako je izjavila brat njenog muža joj je prijetio, niti je dokazala svoje navode da je preko centra za socijalni rad pokušavala stupiti u kontakt sa djecom. Nadalje ističu da je u nalazu psihologa navedeno da je predlagateljica nakon prvog obavljenog razgovora psihologa sa djecom na koji je došla po završetku istog da će moći da vidi djecu dana 04.01.2022. godine kada se ona nije pojavila. Zbog navedenog smatraju da se donošenjem mjere neće moći postići svrha iste jer je predlagateljica svojim ponašanjem dokazala da nije spremna tu obavezu izvršavati jer nije spremna da izdvoji par sati da djecu vidi nakon više od godinu dana pa se postavlja pitanje kako će biti spremna da se brine o njima. Zbog svega navedenog predlažu kao u uvodu žalbe i punomoćnik postavlja zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 240,00 KM.

U odgovoru na žalbu punomoćnik predlagateljice je izjavila da su navodi iz žalbe neosnovani i predložila ovom sudu da žalbu kao neosnovani odbije, a prvostepeno rješenje, kao pravilno i zakonito potvrdi.

Nakon što je ispitao prvostepenu odluku u granicama razloga iz žalbe i po službenoj dužnosti u skladu sa odredbom člana 221., a u vezi sa članom 235. stav 1., tačka 2. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci rješenja iz slijedećih razloga:

Žalba nije osnovana.

Iz spisa predmeta, proizlazi da je pred prvostepenim sudom u toku parnični postupak po tužbi tužiteljice (predlagatelja) protiv tuženih (protivnici predlagatelja), a radi određivanja skrbništva nad maloljetnom djecom, a tokom postupka predlagateljica je predložila donošenje mjere osiguranja.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog spisa vidljivo je da je tužiteljica pred prvostepenim sudom dana 30.06.2021. godine podnijela tužbu protiv tuženih, radi utvrđivanja da je ona jedini zakonski staratelj nad njenom malodobnom djecom, sinom H.A. rođenog godine i kćerkom H.A.1. rođena godine, koja se sada nalaze kod tuženih (djed i nana mldb djece, a poslije smrti njihovog oca S.), a u toku postupka podnijela je prijedlog za donošenje predmetne sudske mjere osiguranja. U odgovoru na predloženu mjeru osiguranja punomoćnik protivnika osiguranja je istu osporio navodeći da je predlagateljica u toku brakorazvodne parnice sa svojim mužem H.S. napustila djecu, da bi nakon njegove smrti napustila i Općinu B. u kojoj djeca imaju prebivalište i odselila se u Travnik, tako da su neosnovani navodi da su djeca zadržana kod protivnika osiguranja, već je prava istina da su djeca ostala tamo gdje ih je majka ostavila. Od momenta napuštanja djece predlagateljica nije doprinosila za njihovo izdržavanje niti je pitala kao su. Malodobnoj djeci H. A. i A.1. je Centar za socijalni rad Bugojno rješenjem, broj: 02-31.8-4/21 od 07.01.2021. godine imenovao staratelja njihovog dedu po ocu protivnika H.M., jer su djeca ostala bez staratelja, a predlagateljica nije čak ni pokušala da preuzme staranje o djeci.

Stoga su i predložili da sud odbije prijedlog predlagateljice za određivanje mjere osiguranja kao neosnovan.

Suprotno prigovoru iz žalbe pravilna je odluka prvostepenog suda kojom je odbio u postupku određivanja mjere osiguranja da sasluša svjedoke Đ. i A.H.2., strinu i strica mldb. A. i A.1., budući da se radi o postupku određivanja mjere osiguranja i isti su predloženi kao svjedoci i određeni za saslušanje u parničnom postupku.

Nadalje, suprotno prigovoru iz žalbe, pravilno prvostepeni sud cijeni da ne stoje navodi protivnika osiguranja da je predlagateljica ostavila svoju djecu, zanemarila ih te da se nije brinula o njima. Ovo što iz zapisnika ovlaštenog posrednika u postupku mirenja prije razvoda braka od 16.10.2020. godine je vidljivo da je H.S. izjavio, a i predlagateljica da imaju odlične odnose sa svojom djecom i dogovorili su se da djeca ostanu živjeti s ocem, a da je on saglasan da predlagateljica kao majka može ostvarivati svoje roditeljsko pravo i kontaktirati sa djecom na način da ih preuzima svakog petka u 18:00 a vraća nedjeljom u 18:00 sati. Ovo jasno govori da bez obzira na postupak razvoda braka njih dvoje su održavali dobre odnose, a u interesu svoje djece i dogovorili se o svemu što je u interesu njihove djece, pa se postavlja opravdano pitanje zbog čega se protivnici osiguranja sada protive tom dogovoru njihovog sina sa predlagateljicom. Isti dan su predlagateljica i njen muž S. pred notarom zaključili ugovor o podjeli imovine stečene u braku OPU-IP -330/20 i da je na ime sticanja u braku dogovoreno da S. M. uplati 5.000,00 KM. Dakle, predlagateljica i njen umrli suprug su se o svemu dogovorili.

Prvostepeni sud je u toku postupka odlučivanja o predloženoj mjeri osiguranja uvidom u izvještaj Centra za socijalni rad Bugojno od 21.12.2021. godine utvrdio da je održan sastanak sa psihologom i stručnim licima Centra u cilju pripreme djece za kontakt sa majkom H.M., kako isti ne bi bili izloženi stresnim situacijama, budući da istu nisu vidjeli duži vremenski period. Sastankom su bili prisutni mldb. A. i A.1. U tom razgovoru djeca nisu pokazala spremnost za kontakt sa majkom, tako da su zakazana još tri termina. Iz izvještaja o terenskom uviđaju ovog Centra od 15.12.2021. godine vidljivo je da je tim Centra za socijalni rad na terenu tj. u porodičnoj kući u Kopčiću razgovarao sa dedom i nanom tj. protivnicima osiguranja i postignut je dogovor da majka može viđati djecu samo ispred kuće u Kopčiću na 30 minuta. Psiholog je na terenu razgovarao sa djecom i afirmativno naveo sve vrline mldb A. da je komunikativan, ljubazan, topao, da mu nedostaje otac, da ne želi kontakt sa majkom. Navodno da ga je tukla dok je bio mlađi, a potom je kao razlog naveo „ona mi je ubila babu“, što navodi na zaključak da mu je takav stav nametnut od osoba sa kojima je u bliskom kontaktu kao i rečenica „Kurva nam je uništila porodicu“. U biti isti se služi riječima koje on ne razumije a što potvrđuje da netko vrši pritisak na dijete takvim izjavama. Također je zatraženo da nacрта porodicu, on je nacrtao sestru A.1., rođaka A.4., nanu i dedu, dok sebe nije nacrtao što može ukazivati na osjećaj vlastite inferiornosti ili nedostatka zajednice u porodici te pad samopoštovanja, ambicioznosti.

Prvostepeni sud obrazlaže da zbog prednjeg utvrđenja mišljenje stručnog tima Centra je da je mjera osiguranja hitna, te da je potrebno o istoj odlučiti i odrediti je prije donošenje odluke o povjeri djece budući da postoji opasnost da bi bez takve mjere protivnici osiguranja mogli štetno utjecati na prava predlagatelja osiguranja, odnosno

postoji opasnost da bez ove mjere majka ne bi bila u mogućnosti ostvariti kontakt sa djecom i povratiti njihovo povjerenje koje su izgubili zbog utjecaja drugih. Uočeno je da se protivnici osiguranja dedo i nana nalaze u stanju neprevaziđenog traumatskog događaja i nakon godinu dana nakon smrti njihovog sina, a što se prenosi i na djecu. Ne gledajući interes djece i ne uzimajući u obzir njihovu dob.

Nadalje, iz stanja prvostepenog spisa i provedenih dokaza je utvrđeno da na prvom sastanku ovog stručnog tima u Centru za socijalni rad u Bugojnu 21.12.2021. godine iz službene zabilješke vidljivo da je mldb A. bio spreman za razgovor i da zbog velikog utjecaja članova porodice na dječaka ne iznosi autentično mišljenje i svoje želje nego tuđa mišljenja i stavove prikazuje kao svoje. Mldb A.1. je također otvorene i komunikativna i pruža manji otpor u razgovoru o majci na pitanja o majci obično odgovara ne znam, te ističući svaki put da bi ona onako kako bi Amer što ukazuje na povezanost djece i također na utjecaj članova porodice jer ni mldb A. ne iznosi autentično svoje mišljenje. Djevojčica je imala zadatak da izabere jednu emociju za koju smatra da će se osjećati kada se sretne sa majkom i od svih ona je izabrala sreću rekavši da će ona tada biti sretna. Imala je širok osmijeh govoreći o susretu sa majkom, dok se mldb A. priklanja s bliskim članovima porodice koji odbacuju majku. Na narednom sastanku 28.12.2021. godine je uočen manji otpor kod djece ali su istakli da su nana i dedo galamili na njih i bili ljuti nakon prošlog susreta kada su saznali o čemu su razgovarali. Mldb A.1. je istakla da je nju bilo strah i da se boji takvog njihovog ponašanja. Uočen je veliki napredak kod djece i vidljivo je da su isti spremni za susret sa majkom. Četvrti psihološki tretman sa djecom je održan 04.01.2022. godine. Iz službene zabilješke je vidljivo da je neminovan sastanak sa majkom i da su djeca opterećena dešavanjima i lojalna porodici sa kojom žive i potvrđuju ono što oni žele čuti, kao na primjer ne želim vidjeti majku. Protivnik osiguranja dedo se protivio mišljenju psihologa iz razloga navedenih u stavu 4. službene zabilježbe kao i amidža. Kad je predložen sastanak sa majkom u petak u 10:00 sati u prostorijama Centra za socijalni rad dedo i amidža su se protivili tom sastanku navodeći da neće dovesti djecu i govoreći može živa glava pasti. Tako da je zaključak bio da se s majkom ne može realizirati sastanak 07.01.2022. godine.

Prvostepenom sudu je također dostavljen nalaz i mišljenje psihologa Balagija Vesne, koja je u svom mišljenju obuhvatila sva tri susreta sa djecom u Centru za socijalni rad i njihove izjave navodeći da djeca imaju potrebu da se vide sa majkom, da kontaktiraju s njom a što su izjavili preko projekivnih tehnika. Djevojčica je bila spremna da je pri susretu zagrlji, međutim drugi utjecaji su prevladali, tako da su djeca ostala pri prvobitnim izjava ali s manje rigidnosti i krutosti nego u startu. Svaki put nakon razgovora u Centru djeca se vraćaju u okruženje koje ne podržava i ne odobrava za viđanje sa majkom te svaki put dobiju instrukcije o tome što će reći u razgovoru u Centru.

Dakle, suprotno prigovoru iz žalbe pravilno prvostepeni sud cijeni na osnovu provedenog postupka da je ispunjeni uvjeti za određivanje mjere osiguranja uz pravilno obrazloženje da bez ove mjere osiguranja predlagateljica ne može ostvariti svoje pravo viđanja i kontaktiranja djece koje pravo joj protivnici osiguranja otežavaju odnosno svojim postupcima je sprečavaju u ostvarivanju svog prava, a što sve ukupno može štetno djelovati na psihički i fizički razvoj djece koja su rastrgana između želje za viđanjem i susretom sa majkom i obzira prema očevoj porodici sa kojom sada žive.

Za ovakvu svoju odluku prvostepeni sud je iznio dovoljno jasne i uvjerljive razloge u obrazloženju pobijane odluke.

Prije svega, neosnovano se prigovara da prvostepeni sud u konkretnom slučaju nije mogao donijeti mjeru osiguranja. Naime, odredbom člana 357. Porodičnog zakona („Službene novine Federacije BiH“, broj: 35/05, 41/05 i 31/14) je između ostalog propisano da se „postupak osiguranja sprovodi prema odredbama Zakona o parničnom postupku, ako ovim Zakonom nije drukčije,“, a na koju primjenu također upućuje i odredba člana 379. Porodičnog zakona kojom je jasno propisano da u postupcima određivanja i provođenja mjera osiguranja primjenjivat će se odgovarajuće odredbe Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, pa imajući u vidu ovu upućujuću odredbu te da odredbe Porodičnog zakona drugačije propisuju privremenu mjeru samo kada je u pitanju izdržavanje djeteta, to je prvostepeni sud u odnosu na predmetni spor pravilno se pozvao na sudske mjere osiguranja iz relevantnih odredbi Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Odredbom člana 269. stav 1. Zakona o parničnom postupku propisani su uslovi za određivanje mjere osiguranja za koje u datom slučaju prvostepeni sud pravilno cijeni da su ispunjeni. Ovo naročito kada se ima u vidu da predlagateljica kao roditelj tj, majka mldb. A. i A.1. ima prirodno i zakonom propisana prava i odgovornosti, a između kojih i pravo da ostvaruje kontakt sa svojom mldb. djecom, da je cilj ove mjere da se osigura to pravo kako je to odredio prvostepeni sud na način koji je privremenog karaktera do konačnog rješenja, kao i to da je radi osiguranja određenih prava u smislu odredbe člana 273. stav 1., tačka 5. dopušteno sudu da odredi i druge mjere kada je to nužno, pa kako u datom slučaju nema drugog načina obzirom na postupanje suda u pribavljanju dokaza po službenoj dužnosti za koje je ocijenjeno da su relevantni za odlučivanje po zahtjevu predlagateljice koji se odnose na roditeljsko staranje i za koje nije izvjesno kada će biti pribavljeni te izričito suprotstavljene stavove stranaka u ovom postupku, to se kod takvog stanja stvari ne može govoriti da je prvostepeni sud u smislu naprijed navedenog počinio povrede odredaba parničnog postupka.

S tim u vezi, a kako je prvostepeni sud imao u vidu cjelokupno stanje spisa pa time i gore označena mišljenja nadležnih Centara za socijalni rad koji su iskazali neophodnost viđanja majke sa djecom, to se po ocjeni ovog suda neopravdano napada prednja odluka suda u pogledu ocjene dokaza i činjeničnog utvrđenja, a pogotovo kada se ima u vidu pravo djeteta da redovno održava lične odnose i neposredne kontakte sa roditeljem sa kojim ne živi. To pravo djeteta je izričito propisano odredbom člana 124. stav 2. Porodičnog zakona Federacije BiH, a koje pravo bi drugačijom odlukom bilo očito narušeno, slijedom čega se prednja odluka prvostepenog suda pokazuje kao pravilna i zakonita.

U smislu naprijed navedenog ovaj sud podsjeća žalitelje da je Konvencija o pravima djeteta, koju je 20. novembra 1989. godine usvojila Generalna skupština Ujedinjenih nacija («Službeni list SFRJ» - Međunarodni ugovori, broj: 15/90), i koju je Bosna i Hercegovina preuzela notifikacijom o sukcesiji međunarodnih ugovora 23. novembra 1993. godine, u relevantnom dijelu glasi:

Član 9.

“1. Države potpisnice će se pobrinuti da dijete ne bude protiv svoje volje odvojeno od svojih roditelja, osim kada nadležne vlasti koje podliježu sudskom ispitivanju odluče, u skladu sa odgovarajućim zakonima i procedurama, da je takvo odvajanje potrebno u najboljem interesu djeteta. Takva odluka može biti potrebna u određenim slučajevima kao što su zlostavljanje ili zanemarivanje djeteta od roditelja, ili gdje roditelji žive odvojeno i mora se donijeti odluka o djetetovom mjestu stanovanja.

2. U bilo kakvim postupcima koji proizlaze iz stava 1. ovog člana, sve zainteresirane strane će dobiti priliku da učestvuju u postupku i izraze svoje poglede.

3. Države potpisnice će poštovati pravo djeteta koje je odvojeno od jednog ili oba roditelja da održava lične veze i neposredni dodir s oba roditelja redovno, osim kada je to suprotno interesima djeteta”,

pa kako je sud u interesu djeteta a uvažavajući sve okolnosti datog slučaja, dakle i prije svega iznesena mišljenja centra za socijalni rad, obavezao protivnike osiguranja da su dužni omogućiti kontakt majke, predlagateljice sa svojom mldb. djecom sinom A. i kćerkom A., na način da će majka svake nedjelje dolaziti po djecu, a protivnici osiguranja će ih dovesti ispred prodavnice z.z. “Pikolo” vlasnik K.E. u mjestu prebivališta Kopčić kod Bugojna u 10:00 sati i vraćati ih na isto mjesto protivnicima osiguranja u 17:00 sati, slijedom čega se ne može govoriti da bi ovakvom mjerom za djecu nastupile bilo kakve negativne posljedice a pogotovo ne emotivne kako su žalitelji iznijeli u svom viđenju koje je očito subjektivno i po ocjeni ovog suda a naspram relevantnog mišljenja centra za socijalni rad i paušalno.

Zbog navedenog pravilno prvostepeni sud odlučuje da je prijedlog predlagatelja za donošenje privremene mjere osnovan, jer su prije svega ispunjena oba preduslova predviđena članom 269. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH pa imajući u vidu sadržaj odredbi člana 124. stav 2. i člana 129. stav 1. Porodičnog zakona Federacije BiH odlučio kao naprijed.

Ostale žalbene navode, shodno odredbi člana 231. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, ovaj sud nije cijenio, niti obrazlagao, jer nisu od odlučnog utjecaja na odluku po izjavljenoj žalbi.

Ovaj sud je odbio kao neosnovan zahtjev protivnika predlagatelja za nadoknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 240,00 KM iz razloga što nisu uspjeli sa žalbom.

Prema tome, a budući da ne stoje razlozi povrede odredaba parničnog postupka koji bi bili od utjecaja na donošenje drugačije odluke ovog suda te kako se pobijana odluka temelji na naprijed relevantnim odredbama materijalnog prava, pa kako nije bilo ni povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi kao drugostepeni po službenoj dužnosti, to je odlučio kao u izreci ove odluke temeljem odredbe člana 235. stav 1., tačka 2. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Predsjednica vijeća
Mirjana Grubešić

Sutkinja
Suada Kahrić

Predsjednica Građanskog odjela
Mirjana Grubešić